

قد منعتم عن الارتقاء على المنابر

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (14) امر و خلق - جلد 4

۱۴ - قد منعتم عن الارتقاء على المنابر

و در کتاب اقدس است قوله الاعلی: " مَنْ ارَادَ أَنْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّهِ فَلْيَقْعُدْ عَلَى الْكُرْسِيِّ الْمَوْضُوعِ عَلَى السَّرِيرِ وَ يَذْكُرِ اللَّهُ رَبَّهُ وَ رَبَّ الْعَالَمِينَ "

و در خطابی از حضرت عبدالبهاء است قوله المحبوب: " نامه شما رسید از عدم مجال مجبور باختصارم در حین تلاوت مناجات و ترتیل آیات باید مجلس در نهایت سکون و سکوت و قرار باشد تکبیر را حین ورود در اثناء ترتیل آیات باید در قلب گفت "

و قوله العزیز: " هر نفسی بملکوت اِبهی توجه نماید و منقطعاً عمّا سوی الله سیر و سلوک فرماید کلمات مکنون بخواند و بموجب آن عمل نماید یقین بداند که منصور و مظفر گردد و مؤید و موفق شود این کلمات وصایای قطعیه و نصائح کلیه الهیه است بر جمیع احبّاً واجب قطعی است فریضه مبرمه است که بخوانند و بموجب آن عمل نمایند و کلمات الهیه بجهت عمل بموجب آن نازل شده نه بجهت محض خواندن بسیاری از نفوس تلاوت نمایند ولی ابداً در فکر عمل بآن نیستند "

و قوله الکریم: " و اما اوراد و اذکار بعد از هر نماز هر کس خواهد مناجاتهای جمال مبارک را تلاوت نمایند " و در کتاب ایقان است قوله الاعزّ الأمنع: " باری هزار و دویست و هشتاد سنه از ظهور نقطه فرقان گذشت و جمیع این همج رعاع در هر صباح تلاوت فرقان نموده اند و هنوز بحرفی از مقصود فائز نشدند و خود قرائت میکنند بعضی آیات را که صریح بر مطالب قدسیه و مظاهر عزّ صمدیه است معذک هیچ ادراک نموده اند و

ORIGINAL

این مدّت اینقدر ادراک نشده که مقصود از تلاوت کتب و قرائت صحف در هر عصری ادراک معانی آن و بلوغ بمعارج اسرار آن بوده و الا تلاوت بی معرفت را البتّه فائدهء کلی نباشد "